

Příloha k protokolu o SZZ č.

Student: Bc. Kryštof Valíček

Vysoká škola: FF JU v Českých Budějovicích

Studijní obor: nBOH - nKLS

Datum odevzdání posudku: 23. 8. 2022

Oponent: prof. dr. Michal Bauer, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Dílo Karla Křepelky

.....
(téma)

Kryštof Valíček se během svého studia ukázal jako student s velkým zájmem o literaturu a jako intenzivní čtenář. Jeho diplomová práce to potvrzuje, neboť si jednak zvolil za její téma tvorbu autora, který se neobjevuje na prvních místech mezi básníky druhé poloviny 20. století, nicméně se mu dostalo posmrtného vydání objemného svazku Básnické dílo, a jednak – což je ovšem zároveň úskalím předložené závěrečné práce – se toho snaží hodně sdělit. Často tak odbíhá od hlavního tématu do spleti různých odboček, jež souvisejí s tvorbou Karla Křepelky jen hodně volně. Těchto oslích můstků a mostů se v diplomové práci vyskytuje hodně. Tak si neodpustí rozsáhlejší poznámku o Josefu Jelenovi, „[b]yt' tato práce není věnována“ tomuto autorovi, vyžaduje po čtenáři, aby mu dovolil „ještě citovat závěrečná slova z Putnova medailonku, protože nic není černobílé“ (s. 23) – a nabídne půlstránkovou citaci, která se Křepelky skutečně netýká a širokého kontextu jen vágně. Podobně neodolá informaci o komplikovaném vztahu Karla Křepelky s matkou, což vede k další zmínce o podobně komplikovaném vztahu Ivana Diviše s matkou, „na rozdíl od Vladimíra Holana – zmiňujeme to proto, že se k tomu každý nějakým způsobem vyjadřoval“ (s. 24). Jak to souvisí s interpretací Křepelkovy poezie? Opravdu je zapotřebí reflektovat, kolik umělců a jací se vyjadřovali o svém vztahu s matkou – komplikovaném nebo idylickém? Problematičnost práce prohlubuje forma, již Kryštof Valíček zvolil – je to jakési vyprávění, často poměrně žoviální povahy. To, co bylo třeba dotáhnout a cizelovat, je autorův samostatný myšlenkový přínos. Například: otevře problém pojmenování určitého typu literatury. Problém, který stejně nevyřeší, nicméně respektuji, že ho trápí. Katolická(,) nebo křesťanský orientovaná literatura(,) či literatura spirituální? Ocituje Martina C. Putnu, ocituje Jaroslava Meda, ocituje Milana Suchomela a na závěr ocituje Libuši Heczkovou, jsou to takové neousouhvězněné citáty, volně plující prostorem, bez závěru, poněkud exhibující, vnější povahy. Některé úvahy jsou velmi zkratkovité: opravdu si Kryštof Valíček myslí, že reformní komunisté a reprezentanti tzv. pražského jara vkládali do Husáka naděje (s. 14)?

Valíčkovu vypravěčství se pohybuje na pomezí eseje a kýče. Znovu potřebuje sdělit, jak ho fascinuje Holan a jak by bylo dobře o něm uvažovat v křepelkovském kontextu: „Těžko spočítat, kolika básníkům i 'básníkům' se vryl Holan pod kůži tak hluboko, že pronikl do žil a tepen, lehko však spočítat, kolik z nich se s tím dokázalo – nikoli bez šrámů na těle i na duši, přesto však vítězně – porvat, a vystoupit tak z jeho stínu.“ (s. 34) Celá práce by potřebovala přepsat, zbavit balastu, frází, počtářstv. Je z ní sice znát velké zaujetí, ale nejedná se o popularizační příspěvek, nýbrž mělo by jít o práci odbornou uzavírající magisterské studium. Kryštof Valíček mnoho věcí zná a ví, ale neví si ještě příliš rady s jejich použitím a využitím.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **dobře**

.....
podpis oponenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 23. 8. 2022

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl/a
---------------------	---------	-------------	-------	-------------